

הדמוקרטיה באמריקה באמריקה היא מדומה. במקום אחר אני מציר לי שכל יחשבו עם את היחידים, שכל כך גדול יהיה השלטון של אגף תקיפים בלתי אחראים בפני הצבור.

יב' סיון. [25.5.1915]

אמס בלינו אצל גורמן. נשף מרידה לכבוד קפלנסקי. נוכחו עוד ד"ר סירקין, ש. לוין. הסיחה, כמובן, היתה ארצי-ישראלית. סירקין ספר זכרונות מענינים אחדים. לפני 27 - בשנת 1891 ניסה להציע לפני ה טעלה שהמכור את א"י ליהודים בא בדברים את הקונסול הראשי של תורכיה בברלין שהציע לו תכנית בהביל תורכיה לקנות את א"י בשלש מאות מליון. הקונסול שהיה גרמני קבל את הרעיון באהדה ושלח אותו לציר העותומני. סירקין והד"ר לוריה פנו לציר העותומני. לוריה נשאר עומד מאחורי הדלת וסירקין דבר את הציר בצרפתית. הציר הקשיב להצעה ברצון אך העיר, שלפי החוק אין הצירות רשאית להתערב ולחיות דעה בענינים פנימיים של תורכיה - ולכן יעז את סירקין לפנות בנידון זה אל הוזהר הגדול. בינתים נתפרסם באותו זמן האסור של הכניסה לא"י והד"ר סירקין הסתלק מעבודתו הדיפלומטית.

יב' סיון. [26.5.1915]

אמס בקרתי בלוית נלקין את אגודת הצעירים הפלונסקאים שבאמריקה. זוהי הקבוצה הפלונסקאית השלישית. ראשונה - הפלונסקאים בפלונסק - קבוצה של חולמים בעד תחית א"י והשמה העברית. הראשונה בפולין שהחלו לעלות לא"י, היהודים שהנהיגו את הדבור העברי החי (לפני 13 שנה) בעירם שנפוץ בין ההמון ביחוד בין הדור הצעיר. אחר כך - הפלונסקאים בא"י - האלימנט היותר מסור יוצר ומחדש שבא"י. ועכשיו באמריקה - צעירים ריקים, נבובים, בלי כל חכן מחוסרי כל שאיפה משתעשעים באגודה של "אחים".

אתמול ביום ראיתי את קרובתי הראשונה שבאמריקה - בת אחי אבי שבאה הנה לפני 24 - 25 שנה.

1915

יד' ניסן. [27.5.1915]

שלטום נסע קפלנסקי להג, והלילה חזר לניו-יורק. אניתו התנגשה באניה הולנדית וניזוקה וכמעט שטבעה במצולות. אנית מלחמה (הדבר היה בקירבת החוף "אנגליה החדשה" ושם התמרנו אניות הצי) הצילה את הנוסעים והביאתם בחזרה.

היום נפגשתי את בן דודי נפתלי בביתו. כמעט שלא הכרתי. פניו רזו, קומתו כ כפופה קצת וכולו גזדקן. את אשתו לא הכרתי כלל. הוא פגשני בהתרגשות גדולה. ילדיו מדברים אנגלית ויודעים לדבר גם זרבונית בקושי.

במוצ"ש הבא (ט"ז סיון) שוב עורכת לנו אחיעמר קבלת-פנים ושוב ינאמו לכבודנו ד"ר לוין, סירקין, קרצמר - אלה שנאמו לכבודנו בקבלת הפנים הראשונה שנערכה על ידי חברינו באולם של ה"פארווערטס". הענין מגוהך קצת -

הרי זה כאילו עושים מהדורה שניה או יותר נכון מתורגמת של קבלת הפנים הראשונה.

ס"ז סיון. [29.5.1915]

התראתי היום את הגברת גרוברט כלתו של שמואל פוכס. בפעם הראשונה נפגשתי אתה בפעם לפני חשע שנים כשנסעתי סמה לסט תעמולה מפלגתית. היא היתה אז בונדאית. היא נזדקנה כבר במקצת, פגה חריפותה טענתה אז עלי רוסט. גם פניה נבלו קצת. לפי דבריה נשתנית במדה כזו שאי אפשר להכיר אותי. אני הכרתיה - אף בקושי.

הערב עורכת אגודת "אחיעזר" קבלת פנים לכבודנו. אני ארצה ע"ד החיים המדיניים בשעת המסבר בא"י.

אכש הרצאתי ע"ד המאורעות והמצב בא"י בסניף פוע"צ בברונזוויל.

יש בת הצ.ק. ע"ד העבודה בא"י.

על הפרק - מציעים ליסד ועדה מיוחדת לנהל את העבודה בשביל הארץ. הועדה צריכה 1) לנהל כראוי את התעמולה הפוליטית בעד דרישותינו הארצי-ישראליות ולבאר לקהל את המצב המדיני של היהדות בתורפיה ובא"י.

2) להגביר את האהדה הארצי-ישראלית בקרב הקהל העברי.

3) להכין ולסדר קבוצות של חלוצים

4) לבצר את אגודות ה"אחזה" ולסדר את שאלת התקציב שלה.

יז" סיון 27/30 בכאי. [30.5.1915]

היום נפגשתי את רוטנברג שבא רק לפני ימים אחדים מאיטליה. הספוס כשהוא לעצמו מענין. מהנדס בעל כשרון שעשה לו שם באיטליה בתכנונות ההשקאה שלו שנדרונו בבית הנבחרים האיטלקי. ברוסיה היה מפורסם בתור ס"ר סירוריסט, שהרג את גפין. כשאר חבריו היה רחוק מהיהדות. היה מתבולל. בזמן האחרון הכיר בלאומיות העברית והתמכר לרעיון יצירת ממלכה עברית בא"י. דוקא ממלכה ודוקא בא"י. הצעתו, או יותר נכון, תכניתו אפשר לסכם בהנחית אלו. קודם כל הוא יוצא מתוך הנחה שבעלי הברית (ההסכמה המשולשת עכשיו חטובעת) ינצחו. ולכן, העם העברי ביחוד ספני שרובו גר במדינות בעלי הברית, צריך לעמוד על צד הברית. צריך לסדר את כל העם העברי - וליצור מעין שלטון עצמי של כל האומה העברית שתתבע את זכויות האומה הארצי-ישראלית וקוממיותה אחרי המלחמה. נוסף לזה צריך לברוא לגיון עברי שיעמוד לפקודת השלטון העברי ומטרתו תהיה כבוש א"י.

הוא מבטיח לפי מו"מ שהיה לו בעצמו בנידון זה שאנגליה וצרפת ואפילו רוסיה (כלומר, הממשלות של הארצות האלו) מסכימות ליסד ממלכה עברית בא"י. אפילו גרמניה, אומר הוא, הבטיחה ליהודי גרמניה למסיר אחרי המלחמה את א"י ליהודים. אולם הגרמנים ינוצחו. זה לא ימנע.

יס' סיון. [1.6.1915]

שיבת הפעדה הארצי-ישראלית.

דנים טוב ע"ד הצעת רוטנברג. השאלה העקרית היא, כמובן, הסכנה של החרבן בא"י. כי בעיקר אין כאן חשש של קרבן ישוב של מאת אלף איש, אלא חורבן של כל